

Kæmpe­tag tog han, naar en Sag af Værdi skulde rejses. Drøje Hug kunde han levere, naar han fandt det nødvendigt. Men han ømmede sig heller aldrig, naar han selv kom ud for en ublid Medfart. I saa Henseende tog Borgbjerg altid Kaarene, som de var.

I 1898 valgtes Borgbjerg til Folketingsmand for Københavns 5te Kreds, og han kom ret hurtigt til at gøre sig gældende i Tinget. En Mængde vidt forskellige Spørgsmaal har han beskæftiget sig med, og han øvede en Indsats overalt. Lad mig her nævne Skattereformen ved Aarhundredets Begyndelse, hvor han for første Gang bragte Spørgsmaalet om Grundværdibeskatning ind i Forhandlingerne. Fra senere Perioder vil erindres Borgbjergs Indlæg i Debatterne om Retsreformen, om kirkepolitiske Anliggender og om Skolespørgsmaal. For ikke at glemme hans fremragende Indsats ved Forfatningsreformens Gennemførelse, ved hvilken Lejlighed han som den første her i Rigsdagen gav Udtryk for vort nationale Haab om Sønderjyllands Genforening med Danmark.

I ca. 9 Aar var Borgbjerg Medlem af Regeringen og fik her rig Lejlighed til at godtgøre, hvilken udmærket Forhandlingens Mand han kunde være i de saglige Anliggender. Han skabte sig en smuk Position som Undervisningsminister, og ved hans Afgang fra dette Embede lød der fra alle Sider kun Lovord om hans Virksomhed paa denne Plads. Han var glad ved sin Gerning og lykkelig over at opnaa praktiske Resultater af denne.

Borgbjergs Interesser spændte over vide Felter. Han var Naturelsker som faa, og han beundrede god Kunst og Litteratur. Han var vel bevandret i Historien, og i Særdeleshed var han hjemme i Danmarks politiske Historie. En enestaende Hukommelse var ham ofte til stor Hjælp. Og saa var han en fremragende Taler, der let fandt Udtryk for sine Tanker.

Er der mon nogen Sinde i Folketinget talt et smukkere og renere Dansk, end naar Borgbjerg førte Ordet.

Vor bortgangne Værkfælle var først og sidst en Ven af Folkestyret. Dette gav sig ikke mindst til Kende, naar han deltog i Debatter om Socialismen, som var hans Maal. Han glemte aldrig at betone, at han ikke blot var Socialist, men tillige